

KEĎ TO VŠETKO ZAČALO... za cisára Tita 70 n. l. Dôležité právne a politické fakty týkajúce sa súčasnej izraelsko-palestínskej vojny

- CZ24 News | 17. října 2023

Tento článok stručne predstaví tri mimoriadne dôležité otázky právnej a politickej povahy týkajúce sa súčasnej izraelsko-palestínskej vojny.

Žiaľ, z časových dôvodov a z dôvodu naliehavosti tejto problematiky mi nebude umožnené venovať sa im v takej šírke, ako by bolo vhodné venovať sa týmto trom otázkam, a ich spracovanie bude nevyhnutne mimoriadne stručné.

Nielen preto, ale z toho istého dôvodu bude nevyhnutné, aby som obsah tejto právno-politickej analýzy rozdelil do troch samostatných článkov, z ktorých prvý, teraz uverejnený, vytvára potrebné predpoklady pre druhé dva.

Prvou otázkou bude, či sa pásma Gazy môže z právneho hľadiska považovať za nezávislý a zvrchovaný štát, a teda či sa naň môžu uplatňovať zákony týkajúce sa štátov.

Druhá otázka, ktorá vyplýva z prvej, sa týka legitímnosti obliehania mesta obývaného civilistami.

Tretia otázka tiež vyplýva z prvej a týka sa legitímnosti odvetnej akcie proti štátu a jeho civilistom.

V súvislosti s druhou a treťou otázkou sa potom uvedú niektoré úvahy o politickom význame týchto akcií a ich primeranosti, ako aj o určení historickej analógie.

Cisár Titus

Podľa Wikipédie: "Štát je centralizovaná politická organizácia, ktorá zavádza a presadzuje pravidlá nad obyvateľstvom na určitom území. Definície štátu sú sporné."

Neexistencia štátu nevylučuje existenciu spoločnosti, ako sú bezštátne spoločnosti, napríklad konfederácia Haudenosaunee, ktoré “nemajú ani čisto, ba ani primárne politické inštitúcie alebo úlohy”.

Na určenie toho, či štát zlyhal, sa používa úroveň riadenia štátu, pričom vláda sa považuje za základný aparát súčasných štátov.

Niektoré štáty sú často označované ako “slabé” alebo “zlyhané”.

Podľa slov Davida Samuela “... zlyhávajúci štát nastáva vtedy, keď sa suverenita nad nárokoványm územím zrútila alebo nikdy účinne neexistovala”. Autori ako Samuels a Joel S. Migdal skúmali vznik slabých štátov, ich odlišnosti od západných “silných” štátov a ich dôsledky pre hospodársky rozvoj rozvojových krajín.

Samuels zavádza myšlienku kapacity štátu, ktorú používa na označenie schopnosti štátu plniť svoje základné funkcie, ako je zaistenie bezpečnosti, udržiavanie práva a poriadku a poskytovanie verejných služieb

(Na obrázku vyššie): “Irgun (hebrejsky: ארגון; plný názov: hebrejsky: הארגון הצבאי הלאומי בארץ ישראל; Hā’Irgun Ha-Tzva’i Ha-Leūmī b-Ērētz Yiśr ā’el, lit. “Národná vojenská organizácia v krajine Izrael”) alebo Etzel (hebrejsky : אצ"ל), bola sionistická polovojská organizácia, ktorá pôsobila v mandátnej Palestíne a neskôr v Izraeli v rokoch 1931 až 1948. Bola odnožou staršej a väčšej židovskej

polovojenskej organizácie Hagana (hebrejsky: חגנה, Obrana). Irgun bol považovaný za teroristickú organizáciu alebo organizáciu, ktorá vykonávala teroristické činy”.

(vyplýva z vyššie uvedeného textu Samuela):

Keď to štát nedokáže, dochádza k zlyhaniu štátu (Samuels, 2012). Iní autori, ako napríklad Jeffrey Herbst, túto myšlienku dopĺňajú tvrdením, že zlyhanie štátu je dôsledkom slabých alebo neexistujúcich inštitúcií, čo znamená, že neexistuje štátna legitimita, pretože štáty nie sú schopné poskytovať tovary alebo služby alebo udržiavať poriadok a bezpečnosť (Herbst, 1990). Existujú však aj myšlienky, ktoré spochybňujú túto predstavu o zlyhaní štátu.

Stephen D. Krasner tvrdí, že zlyhanie štátu nie je len dôsledkom slabých inštitúcií, ale ide skôr o veľmi komplexný jav, ktorý sa mení v závislosti od okolností špecifických pre daný kontext, a preto by sa nemal analyzovať prostredníctvom zjednodušeného chápania, aké zvyčajne prezentuje (Krasner, 2004).

Susan Riceová v knihe “Problém zlyhávajúcich štátov” tvrdí, že zlyhanie štátu je dôležitou hrozbou pre globálnu stabilitu a bezpečnosť, pretože zlyhávajúce štáty sú zraniteľné voči terorizmu a konfliktom (Riceová, 1994).

Okrem toho sa domnieva, že zlyhanie štátu bráni demokratickým hodnotám, keďže v týchto štátoch často dochádza k politickému násiliu, autoritárskym pravidlám a množstvu prípadov porušovania ľudských práv (Rotberg, 2004). Hoci sa o priamych účinkoch zlyhania štátu vedú rozsiahle diskusie, treba zdôrazniť aj jeho nepriame účinky: Zlyhanie štátu môže viesť k prílevu utečencov a cezhraničným konfliktom, pričom sa môže stať aj bezpečným útočiskom pre zločinecké alebo extrémistické skupiny (Corbridge, 2005).

V záujme riešenia týchto problémov a predchádzania im v budúcnosti je potrebné zamerať sa na budovanie silných inštitúcií, podporu hospodárskej diverzifikácie a rozvoja a riešenie príčin násilia v jednotlivých štátoch (Mkandawire, 2001).

zničenie hotela King David v Jeruzaleme sionistickými teroristami Irgoun - 1946

Ale "štát", ak sa za štát dá označiť politická entita, akou je ľudská spoločnosť obývajúca pásma Gazy, ktorej dodávky potravín, vody a elektriny závisia od Izraela, kde je platobným prostriedkom izraelská mena, ktorú Izrael obmedzil na zvyškové územie na hranici s Egyptom, sa naozaj definuje ako plnohodnotný štát?

Podľa môjho názoru určite nie, skôr sa podobá na indiánsku rezerváciu v Spojených štátoch amerických v devätnástom storočí, ktorá sa začala dobývať na západnom pohorí, kde pôvodné obyvateľstvo žilo v rezerváciách a znášalo všetky druhy šikanovania zo strany útočníkov prichádzajúcich z východu.

Nehovoriac o gigantickom koncentračnom tábore alebo o rovnakom gigantickom utečeneckom tábore, ak chceme byť na Izrael naozaj milí.
Ale potom ešte jeden detail, ktorý vôbec nie je samozrejvý.

Krajina, od ktorej závisí zásobovanie pásma Gazy potravinami, vodou a elektrickou energiou a ktorej menu používa, je presne tá, s ktorou sa obyvatelia pásma Gazy stretávajú v plíživom konflikte, ktorý trvá od roku 1947.

Paradox akejsi kolónie pod jarmom nepriateľského metropolitného štátu, ktorý uzavrel koloniálne obyvateľstvo do akejsi zvyškovej rezervácie na hraniciach materskej krajiny.

Keby hypoteticky pásma Gazy nebolo závislé od Izraela ako materského štátu, ale od Egypta, Jordánska alebo Libanonu, jeho situácia by hádam nebola taká dramatická.

Ale nanešťastie preň je pásma Gazy závislé práve od svojho nepriateľa Izraela, podobne ako boli americkí Indiáni závislí od Spojených štátov amerických. Mors tua vita mea – Tvoja smrť je môj život. Keby sme chceli byť k Izraelu veľmi veľkorysí, mohli by sme Pásmu Gazy nanajvýš priznať štatút neúspešného štátu, ale aj toto tvrdenie je diskutabilné.

A ako zlyhávajúci štát by malo potrebovať ochranu a pomoc Organizácie Spojených národov, ktorá však v dôsledku kognitívnej disonancie zrejme nepochopila situáciu.

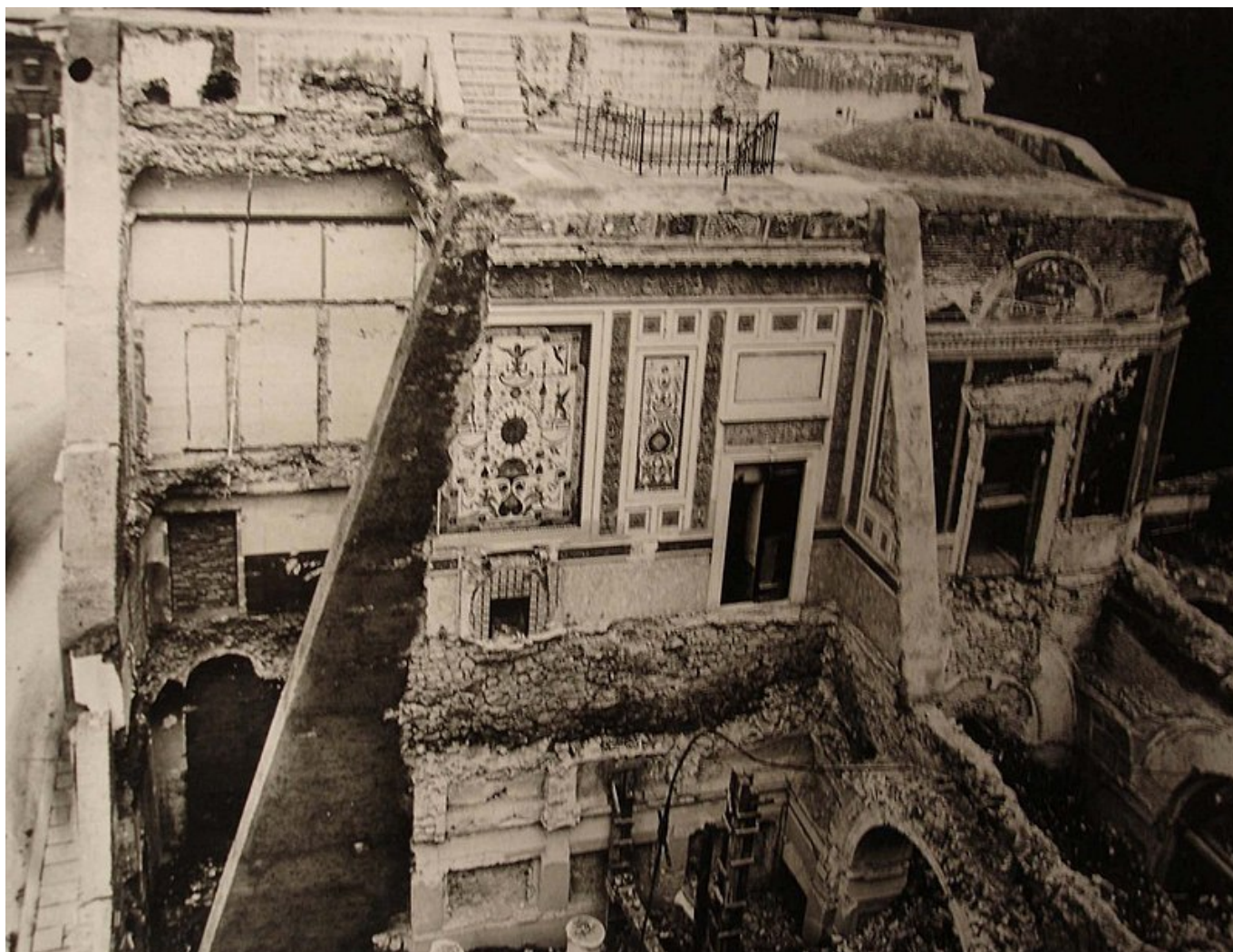
Alebo ju pochopili veľmi dobre, ale keďže sú rukojemníkmi politickej vôle Spojených štátov amerických (ako som dobre vysvetlil v inom svojom článku, či skôr dvoch), ktorá je prakticky nerozoznateľná od vôle Izraela, tak OSN predstiera, že nepochopila... .

A dôsledky takejto nevedomosti, neschopnosti pochopiť alebo podriaďiť sa zákonu najsilnejšieho (čítaj USA, aj keď niektorí hovoria Izrael!) platí palestínsky ľud.

Okrem toho by sa Hamas mohol považovať aj za násilný neštátny aktér (VNSA), známy aj ako neštátny ozbrojený aktér alebo neštátne ozbrojené skupiny (NSAG), možno správnejšie ako za domobranu zlyhávajúceho štátu, pretože ide o jednotlivcov alebo skupiny, ktoré sú úplne alebo čiastočne nezávislé od vlád a ktoré hrozia násilím alebo používajú násilie na dosiahnutie svojich cieľov

Ďalším detailom týkajúcim sa politických podmienok, ktoré viedli k útoku Hamasu v Izraeli, je to

situácia takmer anarchie, ktorá tiež podkopáva vierohodnosť existencie palestínskeho štátu
Zo všetkých týchto dôvodov, keďže pásma Gazy nie je skutočným štátom, alebo nanajvýš neúspešným štátom, ak je Hamas voľným, neštátnym ozbrojeným subjektom, ktorý nie je poverený oficiálnou zodpovednosťou za správu pásma Gazy, obliehanie Gazy, ako už poznamenal Putin, ako aj odvetné opatrenia proti nemu sú nelegitímne.

1946 Britské veľvyslanectvo po bombovom útoku sionistických teroristov v Ríme

Ako si podrobne ukážeme v nasledujúcich dvoch článkoch:

Obliehanie Gazy Izraelom je podobné obliehaniu Leningradu nacistickým Wehrmachtom počas druhej svetovej vojny
(dokonca bez obrany sovietskej armády)

Izraelská odveta ako masaker nacistov v Ríme počas druhej svetovej vojny
(od tej doby až dodnes sa každoročne oslavuje ako vojnový zločin)

V oboch prípadoch izraelská politika prevracia otrepané klišé antisemitskej nacistickej politiky na politiku nového sionistického nacizmu...

AUTOR: Claudio Resta

[ZDROJ](#)

Překlad: Boris Mesár, CZ24.NEWS